

Austatud lugeja!

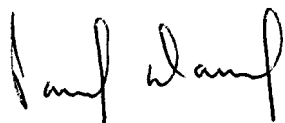
Juridica käesolevat numbrit ilmestab eelkõige see, et siin on avaldatud kuus artiklit seitsmelt Vene Föderatsiooni tsiviilõigusteadlaselt. Nimetatud artiklite kirjutamise ja Juridicas avaldamise ajendiks oli 18.–19. juunil k.a Tartus toimunud Eesti-Vene ühine konverents, kus käsitleti tsiviilõiguse arengut mõlemas riigis. Vene poolelt tegid ettekanded Natalja Rasskazova, Andrei Novikov, Anton Rudokvas, Vsevolod Baibak ja Konstantin Gnitsevitš Peterburi Riiklikust Ülikoolist ning Jevgeni Krašeninnikov ja Julia Baiguševa Jaroslavl'i Ülikoolist. Nende ettekannete põhjal ongi valminud selles Juridica numbris avaldatavad artiklid. Usun, et lugeja saab hea ülevaate sellest, mis Vene tsiviilõiguses toimub.

Venemaa Föderatsiooni uus tsiviilkoodeks võeti kiiresti vastu, juba 1994. aastal. Tuleb mõõnda, et siult sarnaneb see väga paljus nõukogudeaegse Vene NFSV tsiviilkoodeksiga. Praeguseks on Venemaal mõistetud tsiviilkoodeksi olulisema uuendamise vajadust. Nii andis Venemaa Föderatsiooni president Dmitri Medvedev (kes ise on olnud Peterburi Riiklikus Ülikoolis tsiviilõiguse dotsent ning seega meie konverentsikülaliste kolleeg) 2008. aasta juulis välja seadluse tsiviilõiguse täiustamise kontseptsiooni projekti ning vajalike seaduseelnõude väljatöötamise alustamiseks ja muudatuste tegemiseks tsiviilkoodeksis. President on moodustanud nende ülesannete täitmiseks komisjoni. Üheks komisjoni liikmeks on ka Natalja Rasskazova, kes annab oma artiklis ülevaate mõnedest tsiviilõiguse arendamise kontseptsiooni üldistest lähtekohtadest. Loodan väga, et Venemaal ei piirduta nüüd enam üksikute pisemate parandustega, vaid võetakse suund uue, tänapäevase tsiviilõiguse poole. Kahjuks ei ole seatud eesmärgiks küll uue tsiviilkoodeksi koostamine, vaid olemasoleva parandamine, kuid ka parandamise ja täiendamise kaudu on võimalik saavutada häid tulemusi. Vene tsiviilõiguse arendamisel on kasutada head tänapäevased eeskujud, eelkõige hiljuti valminud tsiviilõiguse suurprojekt *Common Frame of Reference*. Ka Eesti uue tsiviilõiguse eelkõige üldosa seaduse, asjaõiguseaduse ja võlaõiguseaduse tekstide vastu on Vene kolleegid elavat huvi ilmutanud, seda enam, et need seadused on vene keeles kättesaadavad. Usun, et Eesti uuel tsiviilõigusel on oma roll Vene tsiviilõiguse arengus, eriti selle praeguses etapis, kus Venemaal toimub elav diskussioon hea usu põhimõtte, lepinguelseste läbirääkimiste õigusliku tähenduse, piiratud asjaõiguste ning kohustus- ja käsutustehingute eristamise vajaduse üle, samuti paljudes muudes aktuaalsetes küsimustes, mis annab tunnistust sellest, et Vene tsiviilõigus on arenemas nüüdisaegses suunas.

Eesti juristidele peaks Venemaa tsiviilõigus ka praktilist huvi pakkuma, majandussuhete ja isikliku suhtlemise eeldatava arenguga kaasneb suurem vajadus lahendada ka mitmesuguseid õiguslikke probleeme.

Suur tänu Maia Tammele artiklite tõlkimise eest.

Austatud lugeja, see on Juridica 17. aastakäigu viimane number. Soovin teile kõigile õnnerikast ja edukat uut aastat! Jääge meiega – usun, et leiate Juridicast ikka huvitavat lugemist, aga kirjutage rohkem ka ise.

Paul Varul